

dige herefter maattet udrede mere, end der forholdsvis falder paa ham, kan han holde sig til den anden for saa stort et Beløb, som han har maattet udrede for meget". — Endelig er der til den allerede nu gældende Bestemmelse (i Lovens § 222) om, at Rederen for den Erstatning, som skal tilsvares i Henhold til § 220, hæfter med Skib og Fragt, for saa vidt Sammenstødet er foraarsaget af nogen, for hvem han bærer Ansvar, føjet følgende: „Overenskomst om Fritagelse for Ansvar for Skade paa Person som Følge af Sammenstød er ugyldig“.

2. § 223, 1ste Stk. i Søløven bestemmer, at „naar Skibe støde sammen, paahviler det enhver af Skipperne, saavidt det kan ske uden Fare for eget Skib, dets Besætning og Passagerer, at yde det andet Skib og dets Besætning og Passagerer al Hjælp, som er mulig og fornøden til Frelse fra den ved Sammenstødet opstaaede Fare, saa og for sammes Skipper at opgive sit eget Skibs Navn og Hjemsted saavel som Sted eller Havn, hvorfra det kommer, og hvortil det er bestemt“. Hertil er i Søløven føjet et 2det Stykke, saalydende: „Den Skipper, som uden gyldig Grund undlader at efterkomme disse Forskrifter, anses at være Skyld i Sammenstødet, medmindre andet bevises“. Dette Stykke foreslaas udeladt — som Følge af, at Konventionen udtrykkelig afskaffer enhver legal Præsumption om Fejl, for saa vidt angaar Ansvar for Skibssammenstød.

3. Det foreslaas i Kapitlet om Sammenstød at indsætte en ny Bestemmelse, gaaende ud paa at overføre de herom givne Regler paa saadanne Tilfælde, i hvilke et Skib ved sin Sejlads eller paa anden Maade foraarsager Skade paa et andet Skib eller om Bord værende Personer eller Gods, uden at der har fundet Sammenstød Sted.

B. *Bjærgning.*

4. Det foreslaas, at Kap. 9 i Søløven, der nu hedder „Om Bjærgeløn“, skal hedde „Om Bjærgning“.

5. Til Hovedregelen (§ 224 i Søløven) om Retten for den, der bjærger Skib, der er forulykket eller stedt i Nød o. s. v., er foreslaaet føjet, at „den, der har reddet Menneskeliv fra Skibet under den Nød, der har givet Anledning til Bjærgningen, eller har medvirket dertil, har Krav paa Andel i Bjærgelønnen“.

6. Der foreslaas indsat i § 224 en saalydende Bestemmelse: „Har nogen paataget sig ved Lodsning eller Bugsering eller paa lignende Maade at yde et Skib Tjeneste, og Skibet derefter kommer i Nød, har han kun Krav paa Bjærgeløn, for saa vidt den af ham ydede Hjælp maa anses at ligge udenfor, hvad han ifølge Overenskomsten har været forpligtet